

1895

LA TOMASA

SETMANARI CATALÀ

10 centims lo número

No 'm vingan ab dur cotilla
 ni trajos arrossgant
 que lo bon gust tan humilla;
 la dona mes elegant
 es la que va mes senzilla;
 ja 'm poden aná aguaytant.

Còpia fot. de A. S. Xatart.

CRÓNICA DE LA SETMANA

MENTRAS dém gust á uns morets dantlosi lo que volen, y mes de lo que volen, puig la castanya de 'n Sidi-Brisha no crech que formés part del catàlech de las seves pretensions, uns altres morets, los de Joló, á mes de no pagarnos lo tribut anual que 'ns deuen, tenen l' humorada de declarararnos la guerra.

Sort que emulant las glorias dels Godofredos y las dels nou varons de la fama, hem tingut combats ab dits insurrectes un contra cent, matantlos *com á moros* y no tocant ells ni las guerreras dels nostres soldats ab las sevas enmatzinadas culebrinas. Ja es una sort. Tan es aixís que, en lo combat del 4 del próxim passat Janer quaranta soldats al mando del tinent d' infanteria D. Genaro Sanfeliz van posar en dispersió matant y nafrant, nada menos que á tres cents y pico d' aquells descamisats.

Tot siga pera major honra del nostre pabelló, y qui no ho vulga creurer que ho vagi á veurer.

* *

Los gefes y oficiales de la nostra famosa armada, están que petan de dents contra lo seu director gerárgich Sr. Pasquin per no haber posat las peras á quarto als Srs. Spottorno y Llorens. (Aquest últim, carlista per mes senyas, es 'l que va demanar que trenquessin lo tupé d' el general Fuentes). (1)

Ja per are, lo Sr. Azcárrega, empleat en lo ministeri ha enviat los seus padrins al primer de dits *estripaquentos*. Ja menjarém confits.

Al Sr. Llorens, que se sapiga, per ara no l' ha desafiá ningú.

Jo crech que entre tanta gent honrada, *apareixerá la capa* ó siga lo destino dels millóns votats pera la confecció de la nostra sens rival esquadra.

Jo també trobo que la réplica del ministre va ser poch enérgica com també crech que després de *cuita la pasta* s' haurá de llensá perque no tindrà gust de rés.

Perque, per molt que no ho cregan los que encara tenen fé, ja es molt vell y sabut que llops ab llops may se mossegan.

* *

A jutjar per lo silenci d' aquets últims dias, sembla que s' haurá firmat un armitici (armitici no mes, sino ja ho veurán,) entre *El Diluvio* y *La Publicidad*.

Per la nostra part 'ns en felicitem encara que no siga mes que per la honra de la nostra prempsa local. Qu' aixó ho fessim nosaltres, los setmanaris satírichs, passe, pero diaris polítichs y serios... vaja que no hi ha per hont agafarho.

(1) Se 'n devia voler fer: *plato de su calavera*.

No faltava més per' arrodonir la bola *escarbatera* qu' aquellas asquerosas coplas que feyan ganas d' arrojar al estómach mes reforsat.

Pera fer riurer al públich ja n' hi ha prou ab aquellas revistas teatrals apassionadas clewant llenya de cego al autor enemich encara qu' hagi fet una sublimitat, ó cremar l' incens á carretadas quan se vol alabar al amich ó company encare que l' obra siga fins *Los amores de un veneciano*.

No curarém pas may.. sort que la gent ja fa temps que 'ls hi ha vist las o'ellas.

ESTUDIANT.

A UNA MORENETA

Jo no sé si lo meu llábi
sabrà espresarse com cal;
mes no ho prengui com agravi
si sent que 'l llábi l' alavi,
dich alguna garrafal.

Sens' coneixerla, sentía
per vosté un afany constant,
avuy li tinch... simpatía...
que l' estimo li diría
si no fos pe 'l consonant.

Los seus ulls parlan al cor
ab un llenguatge tant clar,
espressiu y halagador,
que 'l que ignora 'l qué es amor
si 'ls mira, sab estimar.

Es de gracias un conjunt,
una escultura vivent,
sempre té un somris á punt:
per un d' ells, tan sols per un
l' infern accepto content.

Altras cosas li diría
si tingués la ploma meva
mes ingeni y maestría,
¡quins cants li dedicaría
si aixís fos, filleta d' Eval

Mes com no tinch res de sabi,
li repeteixo formal
que no ho prengui com agravi
si sent que 'l llábi l' alavi
he dit *algo* garrafal.

R. ALONSO.

EPIGRAMA

Questionant estava un dia
un matrimoni molt jove
per si la roba en un cove
tota plegada hi cabría.
Ella deya que esquitit
lo creya per tanta pessa,
á lo que éll digué depressa:
—Lo teu sí que 's ben petit.—

RAMIRO BALCELLS.

LO PITJOR VENENO

AQUELL que estiga cansat
De viure y desesperat
Se vulga donar la mort,
Que vinga, ab mi y per favor
Tindrà un veneno probat.

No 'ls daré la tan citada
Sal-sumant, que 'm desagrada,
Puig matarse ab sal-sumant
Es cosa molt repugnant
Y la vritat, fa *criada*.
Tampoch 'ls daré entenent
Que 's posin al pensament
Penjarse d' alguna viga,
O un arbre siga 'l que siga
Perque fa molt *delincuent*.

Ab un tiro, cá! 's recela,
Qui ho fá!... si se apunta 'l coll
La closca del cap se pela
Y á mes fa massa novela
Y sobre tot molt *soroll*.

Menjant mistos, pataratal
Qui menjant mistos se mata
Se coneix que 'n te ben poch!
Que no veu que fa molt *rata*,
Y hi ha perill de calar foch?

No aprobo al desesperat
Que al devant d' un tren parat
Vol morir com un panarra,
Perque quedarà trinxat
Com la carn de butifarra.

No aconsello en cap manera
Que 'ls agafi la fat-lera
De tirars de cap al riu,
Per lo molt senzill motiu
De que fa molt *bugadera*.
Tirarse desesperat
De cap á mar mal pensat;
La mar sempre está alterada
Y com se sab qu' es salada
Crech que faria salat.

Mes ara jo he descubert
(Per saberho rés s' hi pert)
Un veneno fulminant;
Per matarse en un instant
Y matarse be del cert.

Lo remey es molt senzill
D' escándol no n' hi ha perill,
Alló es morir poch á poch...
Es morir com un conill,
Pero 's necessita foch.

Pero com que ja 'ls he fet
Posar mitja salivera,
Vaig á dirlos lo secret
Per si 'ls passés la fat-lera
De despatxarse: es aquet.

Necessitan un calé:
L' estanch que troban primé
Hi entran, y vinga un cipayo,
Se 'l fuman y...-ay que 'm desmayol
Fan l' anech, y passihobé.

A. PALLEJÀ

A UNA PENTINADORA

SONET

.....

No estranyo pel que 'm conta á mí afanyosa,
que pentinant no pari en tot lo día,
corrent de aquí y de allá per la manía
y set de fer diners que may fan nosa.

No estranyo que vosté estigui orgullosa
de que pentina bé y que 'n passa vía,
ni menys que 'l sou que 's fa no se 'l faría
si fos com més de quatre, peresosa.

De aixó res se 'm fa estrany, pot creurho, Aurora,
puig que ja veig lo qu' es treballadora
y més encar lo neta y endressada.

Pró lo que estranyo y molt pel qu' es notada
es, que sent com diu qu' es pentinadora
vagi aixís com va sempre, escabellada.

JOSEPH BOVER CASELLAS.

Ramell d' ortigas

(Aplech d' epigramas)

(Continuació)

XXII

La senyora Margarida,
que per guanyarse la vida
crech que anat fins á la Meca,
diu que ha guanyat molt diner
venent, en lloch estranger:
ous, pelúts y fruyta seca.

XXIII

—¡Jo tínch un rey!—exclamava
una mare que 's mirava
joyosa á un dels seus petits;
mes, com que 'ls dits se mamava,
al instant rectificava:
—Pero es un rey... ¡mama dits!

XXIV

L' escultor Pere Ventura
ves si n' es d' aixelabrat,
que, segons éll assegura,
un cop fins va fé escultura
dins d' un camp de blat sembrat.

XXV

Vaig demaná á D. Tomás
uns trenta rals que 'm debía,
y éll ab furia y traidoría,
va tirarme un duro al nas.

Y 'm deixá tant mal parat
lo nas, qu' ara quan me 'l curo
dich enfadat—¡Aquell duro,
ni may que l' hagués cobrat!

XXVI

No sé quin ofici té
la germana de 'n Gallostre;
puig diu que fa molt diné.,
mirant las vigas del sostre.

Seguirá en lo número próxim.

Gracia, 1895

FRANCISCO LLENAS.

LA QUARESMA ANTIGA

Fitcheria

De núvols encapotada,
somnis y preocupacions,
vestida ab negres crespóns,
es la quaresma passada.

LA QUARESMA QUE VINDRA O LA MODERNA

Pacharia

Vestida d' or y zafir
y ab la mirada divina
y á la má la deixuplina
será la del porvenir.

¡A ENTERRARLO!

n' al pobre *Peret de las llántias* si que 'l van ben enterrar.

Pobre xicot! ahir m' ho explicava y casi 'm va fer venir las llágrimas als ulls.

Li diuhen *Peret de las llántias* porque te la desgracia... y éll diu que no sab com s' ho fa... que tot lo seu vestit es una solfa. 'S compra un trajo avuy y l' endemá ja té á las solapas de l' americana partículas de tot lo de *comer, beber y arder*. Aquella casa de treurer tacas de la Rambla de las Flors hi te una vinya ab lo meu amich.

Se li han desfet deu ó dotze casaments de resultas d' aixó. Ja ho veig... las xicotas, 's donan vergonya de anar ab éll pel carrer, y encara que te per viurer jo crech que 's quedarà al mon pera *treurer tacas*.

Fa poch havia comensat á tenir relacions ab una xicota molt maca, pero que ja 'l va advertir que lo dia que 'l veuria ab una solfa al vestit ja 's podia donar per deshauciat... y no os dich rés lo cuydado que 'n Peret tenia ab que no li caigués á la petxera ni un grá de arrós... fins per menjar pa sol 's posava un toballó penjat al coll de la camisa y un pany d' éll á la butxaqueta de l' americana.

Ahir dimecres va anarlo á enterrar ab uns quants amichs á una torre de la Bonanova. Per evitar lo que pogués succehir, va endursen un guarda-polvo de la seva germana y á truco de fer riure á tots los seus companys, se 'l va posar encara no van parar la taula.

—Home, treute aixó.—li deya un—Mira que sembla que 't vagin á dar garrot... Pero éll... cá... tenia presenta l' amenassa de la seva promesa y aguantava las burlas dels seus amichs, tot en cambi de treurer lliure de solfas un trajo de ca 'n Pantaleoni qu' havia estrenat ahir mateix y que no hi havia mes que mirar.

La xeffa va ser de primera!... Fent cas omís de la tradició y magresa de la diada, los pollastres y llussos van pagar lo tribut en aras d' aquella colla despreocupada de gats dels frares, y los vins de totas menas varen anar en amorós contuberni al fons d' aquells estómachs ab los palpissos y rodanxas omplint fins los últims armaris y retortas que forman l' aparato digestiu de la economía del home.

Després de molta gatzara van anarsen cap al café, y un cop allí, altra vegada 'n Peret 's treu aquell *xubasquero* y al mitj de las protestas dels amichs y rialladas dels concurrents se 'l va encapillar fidel á la consigna de la polla qu' havia de compartir ab éll las *delicias del hogar*.

Ja son fora del café... y després de posat á votació, resol la comitiva fer lo regrés á peu fins á la ciutat comtal, acordant ademés acompanyar á n' en Peret hasta la porta de casa la seva xicota hont tenia compromís de serhi al punt de las sis de la tarde.

Pel camí van comensar à treballar los líquits en los carreróns dels budells no acostumats á que hi passés tanta gent; y passat de 'n Peret que no havia abusat de rés, tots los demés, 'l que no parlava en inglés donava bordadas com *gússi* en mar revolta, per aquells camins de la Bonanova que no están tan mal nivellats los de las desertas Guillerías.

Hi havia un dependent d' una botiga del carrer de la Boquería, que no bebia vi porque á l' amo del establiment li repugnava hasta l' oló, y lo xicot va desquitarse fentsen un panxó que si algú li hagués ficat los dits al coll, segurament no hauria hagut d' internarse molt pera tocarlo, y desde la Bonanova à Barcelona va empenyarse en explicarli á n' en Peret la vritat de las teorías de 'n Darwin sobre l' origen del home. 'N Peret tot era separarse del saltataulells, porque los capellans volavan com mosquits, pero l' altre ab los ulls que li sortian de las órbitas, li passava las mans per l' espatlla demostrantli la analogía dels ossos del chimpancé y los del home y 'ls instints del propi animal als de la criatura acabada de naixer.

Ab lo calor de la conversa ja los capellans 's convertian ab bisbes y hasta cardenals per la seva magnitud, fins al ser prop de la casa de la xicota que 'n Peret va respirar ab satisfacció passantse la má per l' ermilla y notant sols una humitat que no arrivava á comprometre'l.

Al arripar devant de l' escaleta... va despedirse de tots apretantse las mans y quedant pera troverse l' endemá... pero 'l dependent, tal volta agrahit á la condescendencia de 'n Peret que no va contradirlo may, per no exasperarlo, per la part que li convenia, va empenyarse en abressarlo y hasta ferli petóns. Per últim va podersen desempallegar pero al desferse d' éll y abans de que 's girés, obra per una forsa nerviosa la boca lo darwiniá, com granota que li haguessin posat en ella un terrós de sal, y en un instant lo pit d' en Peret va quedar inundat de *champagne*, ví del Priorat, moscatell y Jerez barrejat ab fragments de llús ab péssols, carn de membrillo, arrós á la milanesa, deixantli 'l terno de 'n Pantaleoni que semblava que s' hi hagués guarnit un pesebre.

Tots van anarsen, enduhentse al saltataulells que li havia entrat un fort mareig, mentres 'n Pepet ab lo guarda-polvos sota la xella, contemplava aquella inundació qu' anava degotant sobre las llossanas de l' acera.

Per fi, aixeca 'ls ulls que li espurnavan de ràbia y 's topa ab la seva xicota que sortia de casa seva per anar á comprar una cana de beta á una merceria que hi havia allí al devant.

Veurel, doná un crit y fugí, va ser cosa d' un moment.

Bé n' hi ha fet anar de gent pera convencerla... cá!..

Avuy m' ha dit que l' havia d' anar á trovar son pare acompanyat del rectó de la Parroquia, pero no 's tenen gayres confiansas d' éxit.

Si no 'ls en parlo mes, es que no s' haurá pas arreglat.

SERRALLONGA.

CANTARS

Pel matí quan vas á missa
un consell te vull donar,
no 't colouis entre 'l públich
que 'l podrias empestar.

Ets tan fluixa de memoria,
tan deixada, y poch experta,
qu' hasta quan surts de la cuyna
't deixas l' aixeta oberta.

SANCH DE CARGOL.

REFLEXIONS

À un amich, à qui vull bè,
qu' estima... y no li convé

PENSIS lo que pensis,
diguís lo que diguis,
per molt que 't conformis,
per molt que 't fatiguis;
probis lo que probis,
fassis lo que fassis,
per tant que bateguís
y que t' escarrassis;
per més que á tú 't pesi,
per més que á tú 't cogui,
ton amor no 't creguis
que 'l seu amor mogui.
¿Veus qu' es una dona
que no sab gosar?
¿No veus que 'l cor d' ella
no pot estimar?

Vegis lo que vegis,
miris lo que miris,
per més que t' arronsis,
per més que t' estiris;
per més y més càlculs
que tiris pel prompte,
may del génit d' ella
ne treurás lo compte;
dedueix, suposa,
atina, rumia;
no sabrás com pensa,
qué fá, qué somia.

¿Veus qu' es una dona
que no vol gosar?
¿No veus que 'l cor d' ella
no sab estimar?

Contis lo que contis,
sentis lo que sentis,
per passos que donguis,
per més plans que intentis;
per més indirectas
que sempre combinis,
es en vá que lluytis;
noy, no t' hi amohinis.

No siguis criatura,
no riguis, no ploris...
¡Si tan se li endona
encare que 't moris!
¿Veus qu' es una dona
que no pot gosar?
¿No veus que 'l cor d' ella
no vol estimar?

PEPET DEL CARRIL.

Contra-refrá

Quien mal anda mal acaba
un altre diu sens rahó,
puig jo á un coixet coneixia
que morí fent oració.

RAMÓN LLEI.

La bestia humana

SORTIR lo dimecres de Cendra dematí ab quatre ó
cinch companys y ab la bota penjada á l' esque-
na, cap als aforas; fer *alto* en qualsevulga de las mol-
tas *ventas* que tant hi abundan; menjarse per esmorsar
unas quantas costellas, amanidas ab un bon xich d'
all-y-oli, al peu d' un arbre y bebent á cada caixalada
perque ab las bromas que 's gastan, ab las paraulas
que 's llensan, ab las riallas que volan per l' ayre, la
boca s' asseca y ha de remullarse; passar lo dematí ar-
mant molta gatzara, jugant á deu mil jochs, cantant
sangrents epigramas per coplas, llensant, pera fer riu-
rer, frasses de doble sentit que per lo impúdicas fan
asco y beure molt, á cada moment, porque 'ls vapors
del vi, fent revolucionar lo cervell, l' obliguin á trovar
frasses mes sangrentas é impúdicas que las anteriores;
menjarse per dinar una cassolada de caragols que de
tant couhents cremin la boca, y pera que coguin mes
acompanyats d' algun bitxo; seguir bebent pera que lo
ví apaugi la cremor qu' ocasiona en la boca y gola la
couhis or del menjar, y en havent dinat, embotats los
sentits, bullint lo cervell per lo foch que li dona l' es-
pirituós líquit absorbit; embrutit l' home en lo fanch
de la impudencia porque 'ls companys riuhen á cada
paraula picant que 's diu, emborraxat, per fi, armar
camorra, pegarse fins ab las pedras que 's posan sota
sos peus, ab los arbres que se li posan per devant, ab
sa propia sombra; atravessar potser d' una punyalada
al company qu' en sos moments de cordura s' enorgu-
lleix d' éll y l' anomena son germá del cor, son amich
de l' ánima, y dormir la *mona* á Sant Felip Neri ó pas-
sar uns quants anys á presiri purgant lo crim comés,
aquí tenu lo qu' alguns ne diuhen "despedirse del
Carnaval" ¡¡enterrar lo Carnestoltas!!...

J. BUÉ VENTURA.

SECCIÓ AMENA

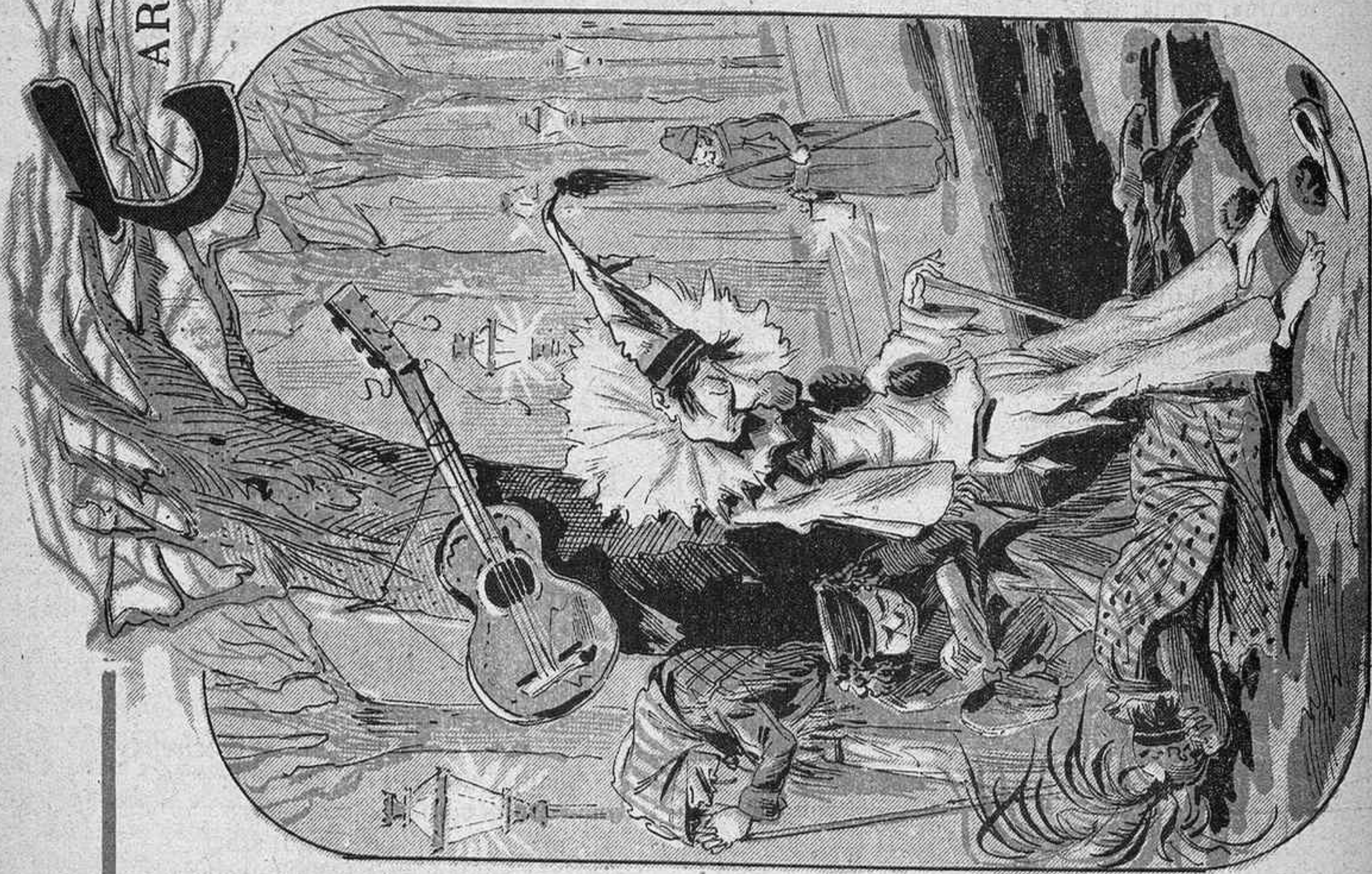
A LA SENYORETA M. S.
(TUYETAS)

De lo blau sel las brillants estrellas
contar un dia vareig volguer
pero lo conta de totas ellas
may de la vida he pogut saber.

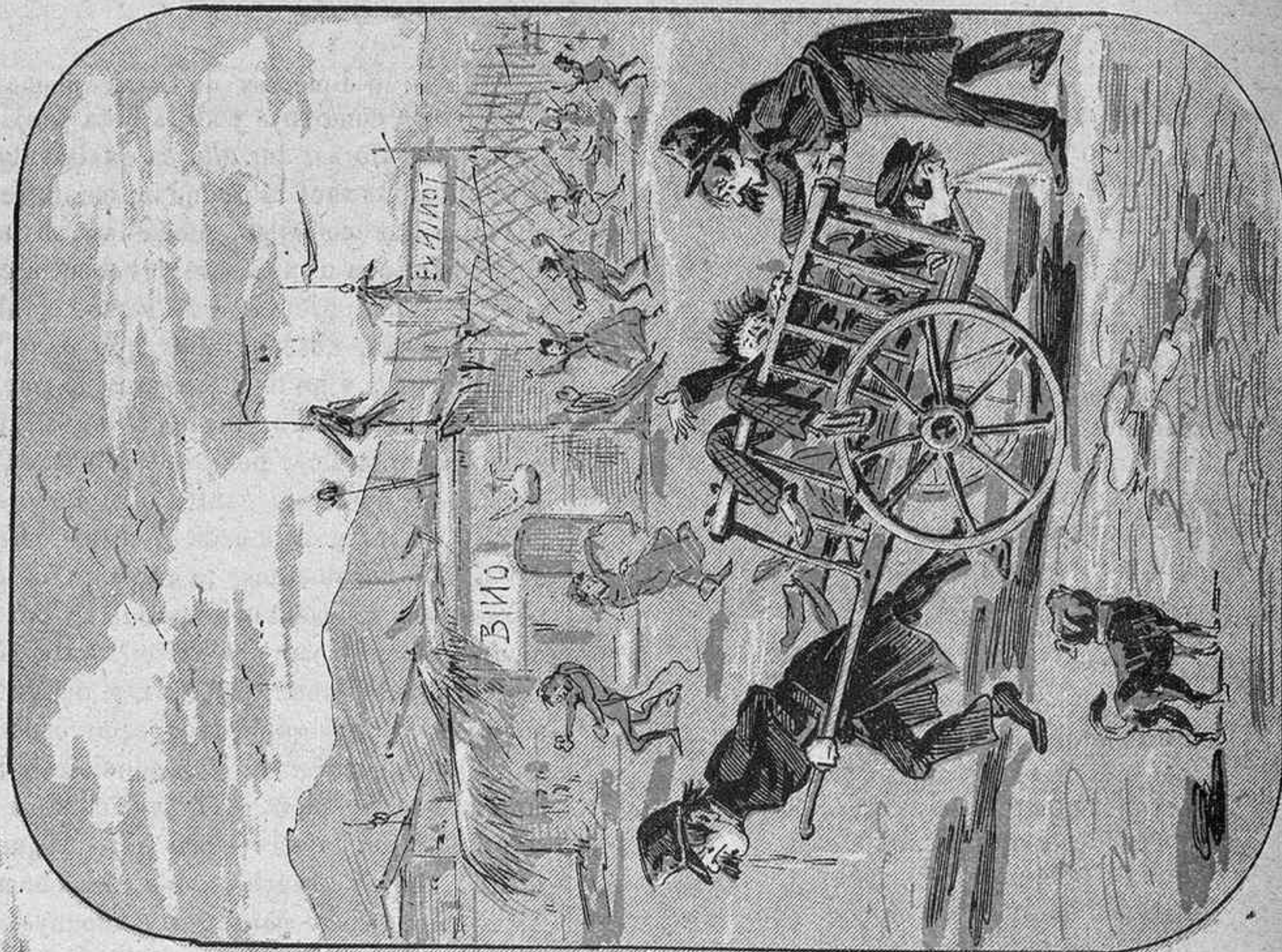
Aixó demostra beila Tuyetas
y no t' enfadis si dich lo cert
que 's mes facil contar las estrelletas
que los petons que 'n ta cara hefet.

P. A. O.

ARN Y PEIX

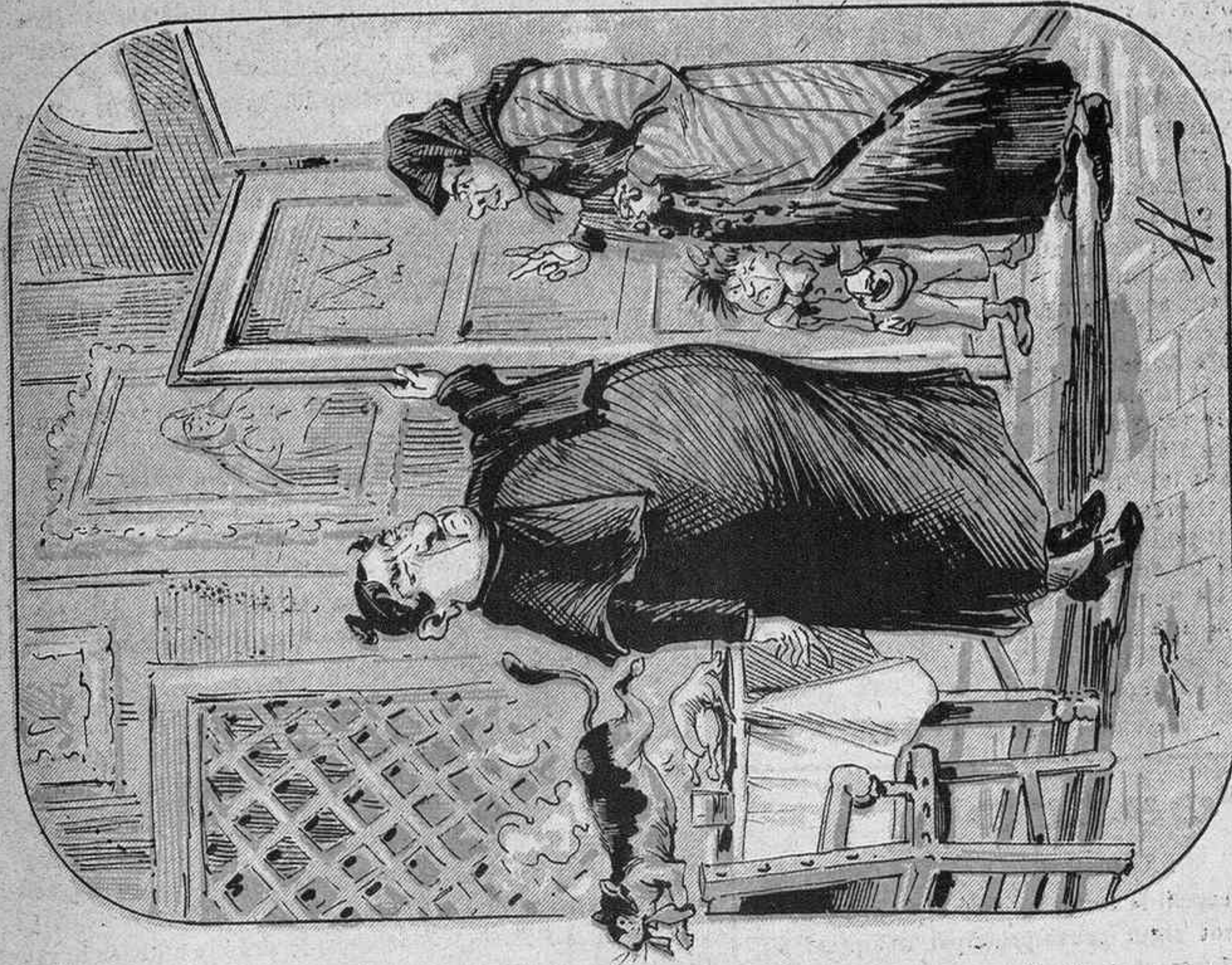
ja fineix l'última nit
 del infernal desenfreno...
 —¡Las tres!... y cuarto!... ¡Serenooo!
 —¡Renoy! ¡Que 'ns hem divertit!

—Ya los ves, Canuto, si somos desgraciats! Mientras
 otros entierran la sardina, á nosotros nos enganchan
 al carreró como los burros.
 —Razon te sobra, Gorrinez: de seguir asin, pronto
 serém nosotros los enterrats!

Diu qu'aviat s'acaba la Quaresma ¡infelissos ab la
 marxa que portém, encare 'ns toca mastegar signons y
 bacalla per *in seculu seculorum*. ¡Estém condemnats á
 Quaresma perpetua!

—Digui, mossen Cansalada:
 prénch al dia, dos cops llet
 perquè estijeh molt... delicada;
 ¡aquí es peccat! —Tira peixet!
 Sense la butlla, no 's pot!
 ¡Abstinencia y abstinencia!
 Jo bé ho faig, ab paciència!
 ¡Mal llamp s'emportí al gatot!

L' AUCELL y LA DONZELLA

FABULETA (1)

EN un gay matí d' istiu una donzella s' estava banyantse los peus á un riu quan un auzell qu' allí estava ab tó carinyós li diu:
—D' aquesta aygua no enfosquí vés, nineta, ab molt recel puig si acás no ho fas així lo blau puríssim del cel no podrà mirarse á aquí. Y ella li va contestá tot plorant amargament:
—Cap pena n' has de passá que bruta ho será un moment puig prest tornaré á brillá. Quan me vas veurer á aquí aquell jorn ab un galán qu' estava tan 'prop de mí y ab tal frenessí parlant á n' éll li podías dí:
—Cuyda bé de no tacá d' aquesta nena l' honor, perque si una taca hi ha pera sa crudel dissort may mes tornaré á brillá.

JOSEPH PUJADAS TRUCH.

Teatros

PRINCIPAL

A la francesa 's despedí la companyia cómic lírica de la Sra. Romero, havent sigut causa principal d' aquest fet, segons noticias, lo *digne* comportament del mestre Chapí ab la prohibició inesperada de sas obras novas á pesar de que anteriorment havia fet lo contrari. ¡Formalitats dels madrilenyos!

Dissapte pròxim se reinaugurarà lo teatro ab la companyia de la eminent Sra. Tubau ab lo preciós drama de Sardou *Odette*, figurant en la llista de obras novas que 's prepara, un arreglo de nostre amic lo llorejat poeta D. Joaquim Riera y Bertrán.

Bonas noticias pera los *amateurs* del art dramàtic.

LICEO

Per acostarse lo fi del abono y per lo tant de las contractes, s' anuncian ja las últimas representacions dels balls *Sylvia* y *El hada de las muñecas* qu' es de creuer que si hi ha algún que no los hagi vist s' apresurarà á cumplir ab aquest *precepte*, puig son espectacles que son mereixedors á tota classe de distincions.

Pera dissapte 's prepara lo benefici de la primera batllarina Sra. Sozo, en que además de executarse la 17.ª representació del ball *Sylvia* en que tan notablement s' hi distingeix, ballarà un nou *paso á dos* compost per ella, lo que será acompanyat per las segonas batllarinas,

NOVETATS

Cada día *Redoma* y ab cada *redoma* un plé, queda explicat lo curs de la setmana passada en aquest favorecut teatro.

Avuy anuncia lo seu benefici ab la 31.ª representació del *encantador* espectacle, lo primer actor cómic Sr. Daroqui, que ja es sabut interpreta magistralment y ab molta vis cómica l' important personatge de *Garabito*.

ROMEA

Lo benefici del administrador d' aquest teatro Sr. Franqueza, va resultar d' una esplendidés extraordinaria. Di-

(1) Inspirada en una llegenda sucra de Reutenglier.

ners á dojo al igual que regalos richs alguns y excéntrichs los altres.

Ja 'ls dich que pot quedar satisfet lo beneficiat.

¡Redencion! va obtenir bon desempenyo y aplausos, y *Zaragüeta* magistralment representada va deixar satisfeta á la numerosíssima concurrencia de qu' estava atestat lo teatro.

Segueixen en aquest colisseu los ensajos de *Ells y Ellas* ó *La Suripanta*, *La viuda* y *Ditxós ball de máscaras*.

Lo dilluns tingué lloch també lo benefici del Sr. Labastida ab *Flor de un dia* y *Espinas de una flor*.

La concurrencia sigué també numerosa y lo beneficiat aplaudit ab justicia.

Demá divendres tindrà lloch lo del expendedor del teatro Manel Boix, ab *La Dolores* y *Zaragüeta*.

CATALUNYA

Dissapte tindrà lloch la inauguració de la nova temporada á qual frente de la companyia hi figura nostre *paysano* lo *sin par* Rossell, formant part de la mateixa las germanas Segura, Brú, Srs. Tamarit y Requejo, además de altres molt aplaudits com son la Gomez, Fernández Molina, Cebón, Fernández y Castillo.

Com ja diguerem, la Empresa té la exclusiva del género Chapí, propositantse alternar las obras líricas ab las cómicas del repertori Rossell.

CIRCO EQUESTRE BARCELONÉS

Montat ja l' escenari y trasformada la pista en elegante p'ata, dissapte donará comens la companyia infantil de sarsuela del mestre Bosch, en la que hi figura lo tant aplaudit tenor Palop; propositantse, en lo repertori desconegut en dita companyia pera nosaltres, donarnos á coneixer entre altres obras *El húsar*, *El duo de la Africana* y *La verbena de la Paloma*, obras en que segons noticias hi ratllan á gran altura, de modo que fias pot servir d' ensenyansa á molts carregats de pretensions é ínfulas de ser primers actors.

UN CÓMIC RETIRAT.

Lo meu retrato (1)

SONET

mon ben volgut amic JOAQUIM SARDÍ, en cambi del seu en fotografia

MAGRE y espellissat, mala figura tan groga com la cera tinch la cara hont creixen unas *erbas*, (2) ¡cosa rara! que no las coneix pas la agricultura Pertany á las mes baixas ma estatura y apenas cada cama te una vara mon pes son quatre arrobas... ab la tara (3) y tracto á barretadas; ¡que es sinura! Vesteixo un trajo blau que sembla negre; cubreix barret inglés ma testa calva encar que jove só: semblant alegre y un geni que de fort... sembla una malva.

Donchs, aquí tens, lector, la mes completa (4) imatge pura de aquest mal poeta.

J. FERRÉ GENDRE.

(1) No sé si será exacte puig sols tinch fet lo títol.

(2) Los pels del bigoti y barba que m' omplen la boca.

(3) Es dir, en brut; tres arrobas justas pes net.

(4) Excepte alguns detalls que no dich per vergonya ab tot y sapiguer que apenas ne tinch.

LA QUARESMA

ALEGORIA

¡Venjansa!

Al meu amich **ANTON AMENQUAIS**

VEIG, Antón, que t' has casat
y que estás molt satisfet;
¡Vaja, noy, m' has ben xascat!
de segú, no t' has fixat
en lo gros bunyol qu' has fet.

— Jo no diré que la dona
que per mullé has escullit,
siga lletja, ó bé bufona
ni si es dolenta, ni bona
ni si 'l peu lo té petit.

— No la coneix; ab aixó
no 'n puch dir ni bé ni mal,
pero bull ferte un sermó,
aixís es que lo milló
es parlar en general.

— ¡Casarse! no costa rés
— ¿M' aymarás, pitera?

— Si.

— ¿No aymarás á ningú més?
— Per tú sol, mon amor es.
— Colometa.

— Ratolí.

— Ja está; aixó es lo preludi,
desgraciat del que 'n fa cás
y prompte no *fuig de estudi*,
tú t' hi has *quedat*; ¡Deu t' ajudi
y veyam si 'n surtirás.

— ¡La lluna de mel! preciosa
— ¿Qué tens, *videta*?

— No sé.

— ¿Vols pendre qualsevol cosa?
una cervesa, ¿gaseosa?
un vás de llet? un café?

— Tot son obsequis, finuras,
cor que vols, cor que desitjas,
pero en tenir criaturas
comensan las amarguras,
comprant gorras, calsas, mitjas...

— ¿La dona no pot criá?
alsa, noy, busca una dida,
y tant si 'l negoci t' *vá*
com si no, l' has de pagá
á fi de mes, no es mentida.

— ¿Que t' surt gelosa, ¿paciencia
ja veurás com patirás.

— Ja 'n pots tení ja de *ciencia*;
sempre ab una impertinencia,
¿Per qué surts? Qué fás? ¡ahont vás?

— ¿Y si t' resulta coqueta
deixadota, batxillera,
capritxosa ó bé poch neta?
¡Quina vida mes inquieta!
¿Casat? ¡bonica carreral

— En fi, noy, rés mes te dich
perque fora molt pesat
y per cansarte no estich;
recórdat de ton amich
y no 'm fassis l' enfadat.

— (No 'm vás convidá á casori
y ni un cigarro m' has dat?
Donchs ja tens armat dissori
y que 's consoli qui plori
que ara jo, ja estich venjat)

JOSEPH MARÍA BERNIS

Lo Carnaval ha resultat aquest
any de lo mes insuls que s' hagi
may vist.

Entre aixó y lo volerhi perdre
part los núvols ha sigut una festa
completament aygualida.

Nos en alegrém molt, pot ser ai-
xís s' abolirá una costum tan fastigosa com es la de las
máscaras.

*

Diuhen que será ajusticiat un dels individuos pertenei-
xents á la *Mano Negra* que no va sufrir la pena are catorze
ó quinze anys per motiu de creurel boig en aquella época.
En mala hora ha recobrat la rahó.

*

D. Jaume ha sortit de Tetuán pera Fez.
Aveyám si éll pagaré 'ls plats trencats.
Vuy dir: que no li donguin la mórma que 'ns queden á
deurer.

Fora graciós. Y hasta cert punt, just.

*

Sembla que s' acusa á un altre oficial francés, de traició.
A la quenta s' han fet fonadissos alguns documents y se
sospita d' éll.

Diu la noticia qu' aquest oficial també es juheu.
Y es clar... deu maná soldats cristians.

¿No ho sentiú, pares de familia?

*

Diu que s' enviarán *Moros de rey* á la frontera de Melilla.
Perque 'ns peguin?

*

Diu que lo Sultán queda autorisat per pagarnos ab plata
en barra.

Plata 'ns falta, que barra 'ns sobra.

*

Mes segurs ja dels seus papers los artistas y cambiat lo
final de la nova comedia del Sr. Pous, *Lo diner*, que segóns
noticias, ara está com estava abans del estreño, l' éxit de la
obra ha guanyat notabilíssimament.

*

Satisfetas poden quedar las Juntas Directivas de las distingidas Societats Centro Cómico Lírico y Centro Cómico per lo favorescudíssims que se veieren los balls de máscaras que com á despido del Carnaval de 1895, dongueren lo dissapte passat en sos escullits teatros Novetats y Lírich respectivament.

Era impossible donar un pas, ni una voltereta (ben sen cera) tanta era la munió de aixeridas máscaras, y hermosas senyoretas que correspongueren á las galants invitacions de la Societat.

Al final y ab gran sentiment á mes d' una parella los sentirem la fatídica *sentencia* de *Hasta l' any que bè*; nosaltres sols desitjém logrin veurers totas aquellas *caronas* en las agradables vetlladas que mensualment dona ab funcions dramáticas.

*

D. Frederich Soler (Pitarra) s' ha pitjorat un tant en aquest últims días.

*

Diu un colega qu' ha mort á l' Hospital de Sta. Creu lo nen que va atropellar lo Tranvia de Sant Andreu.

Un' altra víctima en lo estens catálech.

*

Es una cosa que ja passa de mida lo gran nombre de robos que tenen lloch en la nostra ciutat. Si la policia no desplega mes activitat sobre la molta que ja creyém que desplega, será alló de tenir qu' emigrar.

Ho farán, eh?

*

'S veu que á n' en Sagasta hi ha molta gent que no 'l pot veurer ni en pintura.

Un que va voler disfressarse parodiant á dit personatje, per poch li fan un cap nou.

Ja va tenir sort que 'l duya de cartró.

Sembla impossible tanta popularitat!...

*

Las kábilas diu qu' han entrat á la capital de Marruecos assassinant y robant tot lo qu' han pogut.

Aixó es pitjor que la mórma. Y tanta búa que tenían los nostres governants.

Altra feyna tenen los raysans de 'n Brisha.

Consells...

*Dictats per la experiència,
qu' es un senyó de molla ciencia.
Aqui tens lo que 'm demanas;
'l prech no n tingas mes ganas.*

—

AL AMICH RAMÓN

Si per una morena chulapa,
'i veus perdío...
no tens mes que agafarne una capa,
la citas... la quadras... se tapa...
y sa concludo.
Que si 'n Tió, tiene razón,
tú an tienes mucha más:
«La que burla un corazón
sólo es digna del montón»
y riete de lo demás.

JOAN JORDI.

BIBLIOGRAFIA

S' ha publicat magníficament imprés lo preciós monólech en vers *¡Si senyors!* estrenat ab notable éxit en lo Teatro Novetats la nit del 14 de Janer passat per la reputada primera actriu Srta. Sala.

Dit monólech, original de nostre company de Redacció D Joseph Barbany (Pepet del Carril) siguié premiat en lo primer Certámen Literari de Palamòs y ha sigut editat per la empresa de nostre apreciat colega *Lo Teatro Regional*, venentse al preu de 2 rals en las principals llibrerias.

LA TOMASA

PERIÓDICH FESTIU, IL-LUSTRAT Y LITERARI

PREUS DE SUSCRIPCIÓ:

Espanya y Portugal, trimestre.	1'50 pessetas.
Cuba y Puerto Rico, id.	2 »
Extranger, id.	2'50 »
Número corrent.	0'10 »

NOTA.—Tota reclamació podrá dirigirse á l' Administració y Redacció del periódich.

Litografia Barcelonesa

DE

Ramon Estany

5. S^a Ramon. 5.

Barcelona

ESPECIALIDAD en CROMOS y RECORTES de todas clases para ANUNCIOS INDUSTRIALES,
PROGRAMAS, MENUS, etc. etc. PRECIOS SIN COMPETENCIA

DERRERIAS DEL CARNAVAL

Un mascarón apuntalat entre roca y roca.

SECCIÓ DE TRENCA-CLOSCAS

XARADA-EPÍGRAMA

En Bonet, qu' es un total
dels mes grossos que coneix,
parlant ahí ab en Pau Rech
del carrer del Hospital,
li deya:—La Dos-tres es
noya de molt bona hu-dos.
Y li respongué en Camós:
—Pro té molta quarta-tres.

R. BOSCH BATALLA.

LOGOGRIFO NUMÉRICH

- 1 2 3 4 5—Carrer de Barcelona.
- 3 2 3 4—Nom de dona.
- 5 4 3—Condiment.
- 3 4—Nota musical;
- 1—Consonant.
- 1 4—Indispensable en tothom.
- 5 2 3—Astre.
- 5 2 3 4—Tothom ne porta.
- 5 4 3 2 1—Apellido.

JOAN DEL PORTALET.

TRENCA-CAPS

D. Fidel Larnán
Llerona

Formar ab aquestas lletras lo titul
d' un drama catalá.

PERE CARRERAS.

ROMBO

.....
.....
.....
.....
.....

Sustituir los punts per lletras de ma-
nera que llegits vertical y horisontal-
ment diguin: 1.ª ratlla: Consonant; 2.ª:
A Barcelona n' hi ha; 3.ª: Nom de
dona; 4.ª: Idem de home; 5.ª: Troch de
aygua; 6.ª: Los volatils ne tenen; 7.ª:
Vocal.

JAUME VILAGELIU.

GEROGLIFICH

X
K K K
K K R
I L I
IX 9
IX 9

SACAS.

SOLUCIONS

A LO INSERTAT EN LO NÚMERO 338

Xarada.—Ma—ra—vi—lla.
Logogrifo numérich.—Florençia.
Ters de sílabas.—MA RI NA
RI TE TA
NA TA LA
Geroglifich.—L' any te cincuenta dugas
setmanas.

Lit. Barcelonèsa de Ramón Estany
=5, Sant Ramon, 5 —BARCELONA—